Schimbul de telegrame

dintre d. Mihail Manoilescu, ministrul afacerilor străine al României şi contele Ciano ministrul afacerilor străine al Italiei

Cu prilejul preluării conducerii ministerului afacerilor străine d. ministru Mihail Manolescu a adresat contelui Ciano, ministrul afacerilor străine al Italiei, următoarea telegramă:

„In momentul în care preiau conducerea ministerului afacerilor străine al României, îmi fac o deosebită pcere să salut pe Excelenţa Voastră ca ministru al Italiei Regale şi Imperiale, cât şi ca reprezentant strălucit al acelui regim fasist către care merg de aproape 20 de ani privirile admirative ale tinerei.

Sper că relaţiunile dintre Italia şi Ţara na vor lua acel curs pe care îl doreşte sentimentele de totdeaunale Românilor, sentimente cardacă nu şi-au putut da totdeaun mărturisirea lor întreagă, n'a încetat niciodată de a fi tot atî de vii.

Adaug că avantajul pe care-l am de a fi cunoscut personal pe Excelenţa Voastră îmi sporeşte nădejdile într'o colaborare fericită".

Ministrul afacerilor străine al Italiei a răspuns d-lui Mihail Manoilescu prin telegrama de mai jos:

„Vă mulţumesc, Excelenţă, pentru curtenitorul mesagiu pe care aţi binevoit a mi-l trimite cu prilejul numirei domniei voastre la conducerea ministerului afacerilor străine al României.

Răspunzând în modul cel mai cordial la prea plăcutul salut al domniei voastre, sunt bucuros de a vă putea confirma cu acest prilej că sentimentele de prietenie care însufleţesc Ţara mea faţă de România rămân neschimbate".

Incendiu mare la Roman

A ars o fabrică de cherestea.—Pagube de peste 20 milioane lei

Roman, 12 Iulie

Joi noaptea, la ora 11 jumătate, a izbucnit un mare incendiu la Roman.

Fabrica de cherestea din curtea fabricei de zahăr din localitate a ars complet.

Atelere, gatere şi fierestraele circulare, cu sala de maşini pentru fabricat lăzi şi cutii pentru zahăr au fost mistuite de flacări.

Focul a isbucnit violent din mai multe părţi.

Pagubele sunt de circa 20 milioane lei.

Pompierii fabricei, cei comunali, pichetele de incendiu şi muncitorii, au lucrat 3 ore pentru localizarea focului.

Toate autorităţile au sosit la faţa locului.

S'au ordonat întinse cercetări.

Distribuirea burselor

la facultatea de drept din Iaşi

Iaşi, 11 Iulie

Secretariatul facultăţii de pe lângă universitatea Mihăileană a făcut cunoscut studenţilor că în ultimul consiliu profesoral s'a discutat şi decis asupra modului cum se vor distribui în cursul anului şcolar 1940—41 bursele studenţeşti, atât cele acordate de ministerul educaţiei naţionale cât şi cele distribuite prin ajutorul pus la dispoziţia facultăţii de rezidenţia ţinutului Prut.

S'a hotărît ca din suma acordată de minister să se acorde 40 burse a câte 1500 lei. Ele vor fi astfel împărţite: în anul I licenţă 15 burse, anul II licenţă 9 burse, anul III licenţă şi anul IV licenţă câte 8 burse toate a câte 1500 lei lunar.

Din ajutorul dat de rezidenţia regală, se vor acorda 35 burse a câte 600 lei lunar împărţite astfel: anul I licenţă 15 burse, anul II 8 burse anul III şi IV câte 6 burse a 600 lei lunar.

*

La şcoala politechnică „Gh. Asachi" continuă lucrările pentru terminarea primei părţi din clădirea dela Copou. S'a ajuns la planşeul etajului I.

Se aşteaptă sosirea celor patru vagoane fer comandate şi livrate.

Refugiaţii basarabeni şi bucovineni au găsit la Iaşi proverbiala ospitalitate moldovenească

Opera de ajutorare a celor ce au luat toiagul drumeţiei forţate

Iaşi, 11 Iulie

Şi'ntr'o zi, dând urmare unui necruţător destin, s'au întors paginile istoriei ţării noastre cu 22 ani în urmă şi a început refugiul.....

Cuvintele nu ajung şi nu pot descrie în totul tragedia acelor porniţi pe drumul pribegiei, ce şi-au lăsat sau au trebuit să-şi last gospodăriile lor şi să ieie toiagul drumeţiei forţate.

Numai acei cari au trăit războiul şi îşi amintesc de celălalt refugiu, pot să-şi dea seama de tragedia fraţilor basarabeni şi bucovineni.

Soarta, crudă de astădată cu noi, dealtfel nu pentru prima oară în istorie, o împărţim frăţeşte, deoarece ştim că fiecare o înţelege, luând parte la durerea fraţilor noştri deopotrivă, cu credinţa nestrămutată că dreptatea este a noastră şi ea tot va triumfa către sfârşit.

PROVERBIALA OSPITALITATE MOLDOVENEASCA

Porniţi dela căminurile lor cu ceeace au putut apuca în pripă, mulţi doar cu îmbrăcămintea de pe ei, desigur că toţi aceştia au avut nevoie de ajutor, de un larg şi grabnic ajutor.

Ceeace fraţii noştri basarabeni şi bucovineni au putut găsi în părţile noastre, unde proverbiala ospitalitate moldovenească a avut un prilej de verificare pe teren, dovedindu-se a fi la înălţimea chemărei de astăzi.

Publicul şi autorităţile locale, în frunte cu d. rezident regal Traian Ionaşcu, col. Corneliu Carp, prefectul judeţului, g-ral Const. Ionescu, primarul municipiului şi lt.-col Turculeţ, comandantul Gărzilor naţionale din judeţ, au pornit la înfiinţarea de birouri urgente de primire, cartiruire şi ospătare îndeosebi, prin străjeri şi străjere.

Un ajutor efectiv şi neprecupeţit a fost acordat de armata albă din localitate, precum şi de d-nele dela „Crucea Roşie", care au înfiinţat un birou chiar în gară, oferind o ceaşcă caldă de ceai, de lapte, iar acolo unde mâncarea nu putea linişti durerea fiinţei pribege, un cuvânt de alinare şi de îmbărbătare.

ACŢIUNEA D-REI PROF. SULTANA STOICESCU

Impresionată profund de sosirea refugiaţilor cu prilejul unei vizite făcute în gara locală, în mod spontan, d-ra Sultana Stoicescu, directoarea şcolii normale de conducătoare de grădini de copii „Elena C. Meissner", a luat iniţiativa de a înfiinţa o cantină şi un adăpost pentru refugiaţi.

In această lăudabilă acţiune profund umană, d-ra Stoicescu este secondată de d-nele profesoare Baldovin, Iosif, d-na Prosia, d-na dr. Căruntu şi d-ra Haier.

Traducerea acestui nobil gând în fapt, s'a făcut în aceeaşi zi, cheltuiala întreţinerei cantinei amintite fiind suportată din leafa personală a d-rei directoare Sultana Stoicescu şi contribuţia celorlalte doamne profesoare.

S'a făcut şi o colectă publică, oamenii de bine contribuind cu bani şi alimente pentru ajutorarea fraţilor basarabeni şi bucovineni.

Primăria municipiului Iaşi a răspuns şi ea la acest călduros apel, acordând o subvenţie de 10.000 lei.

Ajutate şi de personalul administrativ, de pedagogele şi elevele străjere, în cadrul şi în disciplina străjerească, profesoarele şcolii de conducătoare de grădini de copii au putut realiza o cantină ce funcţionează în chiar corpul instituţiei, unde iau masa zilnic 220 persoane, de diferite vârste.

Deasemeni, la Căminul din str. Păcurari, pendinte de această şcoală, sunt adăpostiţi o parte din refugiaţi, unde găsesc un pat curat şi o îngrijire aleasă.

CONTRIBUŢIA LICEULUI INDUSTRIAL DE FETE „SF. SAVA"

Paralel cu activitatea şcolii de conducătoare de grădini de copii, este demn de relevat şi acea a d-nei prof. Alma Paul Andriescu, directoarea liceului industrial „Sf. Sava".

D-sa, ajutată de celelalte profesoare şi de elevele străjere, confecţionează rochiţe şi hăinuţe, pentru micuţii refugiaţilor, oferindu-le îngrijirea mamei, acolo unde aceasta lipseşte, îmbăindu-i pe cei mai mici şi dându-le îngrijire medicală celor bolnavi.

Aici intervine rostul şi preceperea d-nei dr. Căruntu.

APEL CATRE FEMEILE ŞI MAMELE ROMÂNCE

E frumoasă această operă nobilă şi plină de românism, dar ea nu se poate duce numai cu suflet.

Trebuiesc şi bani şi ajutoare efective. Fie în alimente sau obiecte de îmbrăcăminte. Ajutoare s'au primit până acum dela primăria municipiului, dela Straja Ţării, liceul Ortodox, „Crucea Roşie" şi numeroase alte persoane.

Dar cu aceste mici ajutoare nu se poate continua opera începută. Trebuesc ajutoare efective, cât mai multe şi cât mai grabnice.

Iată de ce, înscriind aceste rânduri de omagiu pentru frumoasa iniţiativă, adresăm totodată şi un apel, în special către femeile şi mamele române, care sunt rugate să dele din prisosul casei lor câte ceva şi pentru cantina dela şcoala de conducătoare de grădini de copii.

CĂRŢI NOI

TH. BĂDĂRĂU: Termitele

O interesantă lucrare a apărut zilele acestea, cu titlul „Termitele", datorită d-lui prof. Th. Bădărău. Viaţa acestor inteligente şi curioase insecte care sunt termitele, uluitoarea lor artă de a-şi construi muşuroaie uriaşe şi de a săpa galerii foarte adânci în pământ, oferă în scrierea d-lui Bădărău o lectură instructivă. Apărută în colecţia „Cunoştinţe folositoare", la „Cartea Românească", lucrarea merită să fie recomandată.

ARTUR GOROVEI: TEODOR ŞERBANESCU

Despre poetul Teodor Şerbănescu, a cărui figură literară este cunoscută din critica lui Maiorescu, scrie d. Artur Gorovei, membru onorar al Academiei Române, o preţioasă lucrare, în colecţia „Cunoştinţe folositoare" editată de „Cartea Românească". Născut în 1839, la Tecuci, Teodor Şerbănescu a fost ofiţer, înaintând până la gradul de căpitan. A murit în 1901, la Brăila, lăsând numeroase poezii de dragoste, scrise în stil romantic.

ELECTRICITATEA IN GOSPODARIA NOASTRA

D. ing. St. Georgescu-Gorjan a publicat o folositoare lucrare intitulată „Electricitatea în gospodăria noastră".

Cum însuşi autorul precizează, lucrarea, tipărită de ed. „Cartea Românească" în colecţia „Cunoştinţe folositoare", cuprinde „sfaturi serioase, pe ton glumeţ".

Nimic mai serios de cât îndemnul de a folosi electricitatea în gospodăriile sătesti. Tonul glumeţ l-a adoptat autorul spre a face mai atrăgătoare o lectură bazată pe o precisă informaţie ştiinţifică.

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi, la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

Prietenii mei îmi sunt recunoscători pentru Gastro D,

ne scrie d-l Alex. J. B. Pop din Vânători-Mehedinţi, care ne roagă să-i trimitem un flacon de „Gastro D" pentru un amic al d-sale bolnav de stomac. Asta după ce s'a convins personal de eficacitatea acestui neîntrecut medicament. „Gastro D" l'a făcut să uite de vechile suferinţe, căci cu toate că ţinea regim sever avea crampe, dureri şi greţuri.

„Gastro D" înlătură sigur şi rapid orice afecţiuni stomacale, turburări gastro-intestinale şi tot ce priveşte aparatul digestiv.

Cereţi „Gastro D" la farmacia „Thoiss". Calea Victoriei 124, Bucureşti, contar ramburs de Lei 162.

Este recomandat şi de medici.

26

Instalarea noului prefect

al judeţului R.-Sărat

R.-Sărat, 12 Iulie

Ministerul de interne a numit pe d. col. I. Stănculescu, în funcţiunea de prefect al jud. R.-Sărat, în locul d-lui av. Leonida Dumitrescu, demisionat la 1 Iulie c.

Noul prefect s'a prezentat Joi, la 11 şi jum. dim., la prefectură, luându-şi ppostul în primire.

D. col. *I. Stănculescu*, adresându-se funcţionarilor prefecturii, a spus că în cei doi ani şi patru luni, cât a mai fost prefect al jud. R.-Sărat, i-a cunoscut destul de bine şi nu se îndoeşte că-i vor fi aceiaşi colaboratori sinceri şi muncitori, mai ales în împrejurările grele de astăzi.

Nu-i mai este nimănui îngăduit astăzi, închee d. prefect col. Stănculescu, de a nu se alătura cu tot sufletul şi puterea lui de muncă, operej de salvare naţională, căreia-i s'a dedicat cel dintâi cetăţean şi ostaş al ţării, M. S. Regele Carol II.

D. av. *Leondia Dumitrescu*, fostul prefect, şi-a luat rămas bun dela funcţionarii prefecturii, mulţumindu-le pentru colaborarea de care s'a bucurat în tot timpul şi rugându-i să-şi facă şi în viitor aceiaş datorie.

D. col. I. Stănculescu, noul prefect, a vizitat toate serviciile prefecturii, interesându-se de mersul lucrărilor curente.

Pentru suferinzii de boli intestinale

Atât infecţiunile microbiene, intoxicaţiunile alimentare, cât şi hrănirea greşită, produc grave tulburări intestinale care neliniştesc foarte mult viaţa suferinzilor. Uneori ele se manifestă prin **diaree**, alte ori prin gălbinare şi câte odată prin **constipaţie cronică**, care otrăveşte tot corpul.

Medicii prescriu în toate aceste tulburări un medicament foarte cunoscut:

Lactoferment Dr. Robin

care poate fi luat de copiii de toate vârstele, chiar şi de sugari, având un gust foarte plăcut. Succesele de vindecare sunt sigure şi repezi. Modul de întrebuinţare este alăturat la fiecare flacon. Dr. Gr.

1802

CITIŢI

„TRUP ŞI SUFLET"

Intrunirea sfatului municipal

al Partidului Naţiunii la Iaşi

Iaşi, 11 Iulie

La primăria municipiului s'a ţinut consiliul sfatului municipal al Partidului Naţiunei, convocat de d. deputat Alfons Herovanu. Ordinea de zi prevedea deliberarea asupra unor importante chestiuni referitoare la operaţiile de organizare a partidului.

Erau de faţă d-nii: prof. dr. I. Tănăsescu, rectorul universităţii Mihăileane; deputat Osvald Racoviţă, conf. univ. Emil Diaconescu, prim ajutor de primar; deputat D. Dimitriu, conf. univ. Mircea Volanschi, N. Dobrovici, Pascu Stanciu, prof. Andrei Oţetea, directorul teatrului Naţional; Gh. Colcea, Ştefan Damaschin, Ifrim, Indrijoschi, etc.

D. deputat Alfons Herovanu a făcut o expunere, după care s'au discutat şi rezolvat parte din chestiunile ridicate. Altele urmează a fi înaintate partidului, pentru a se cunoaşte cu preciziune principiile ce urmează să fie ţinute în seamă, spre buna lor rezolvare.

De-ale unui confrate dus dintre noi...

de M. NEGRU

Cum două decenii şi ceva, o conferinţă la Ateneul Român, dacă nu se poate spune că era un „eveniment", era în orice caz un prilej care atrăgea un public numeros. (Erau atunci auditori cari făceau chiar şi gestul de a-şi plăti biletul...)

La o asemenea conferinţă, la Ateneul Român, venisem într'o seară de iarnă să fac darea de seamă pentru „Universul", iar amicul Nae Missirliu, un bun confrte plecat de curând dintre noi, enise şi el, pentru ziarul la care lucra.

Vobise, în seara aceea, foarte cnoscutul — pe vremuri — Căpitn Ştefan Christescu, (cel care mi întregi după aceea se războise cu Einstein), dezvoltând un abiect cu totul de specialitate: „Origina Universului şi evoluţia lui fără sfârşit".

Ni, reporterii, — de ce să mit? — primiserăm de data această din partea conferenţiarului câte o dare de seamă gata bătută la maşină, rămânându-ne doar grija de a o rezuma.

Lumea, şi noi ziariştii, odată cu ea, coboram scările de marmoră, îndreptându-ne, împreună cu valul de public, spre vestiar, să ne luăm paltoanele.

Ne îmbrăcam amândoi, când trbui să mă opresc un moment, atas de o întâmplare determinată de Missirliu.

Amicul meu avea obiceiul de a saluta pe orice personaj cu înfăţişare mai simandicoasă, — fiindcă, zicea el, „aşa e bine să facă un ziarist, ca să-l cunoască toată lumea".

Următor acestui principiu, cu care eu niciodată nu mă declaram de acord, el se opri, surâzând afabil cum făcea totdeauna, în faţa unui domn solemn care tocmai îşi îmbrăca cu gesturi domoale, paltonul bogat îmblănit.

Inclinându-se, Missirliu îl salută, întinzându-i mâna...

Domnul arătos, (am aflat mai târziu că era secretarul general al ministerului domeniilor şi agriculturii), observă gestul lui Missirliu, dar nu se grăbi deloc să răspundă aşa cum ar fi fost firesc, ci păru mai de grabă surprins...

Drept care, cum tocmai îşi îmbrăca paltonul îmblănit, aşa cum era, cu o mână băgată în mânecă, — îl lăsă pe Missirliu cu mâna întinsă, şi-l măsură din cap până în picioare, cu o privire întrebătoare şi foarte distantă.

— D-ta... mă cunoşti pe mine?... îl întrebă secretarul general.

— Cum să nu vă cunosc, zise Missirliu, surâzând, însă căutând încurcat împrejur...

— Ei, iacă, zise iar domnul simandicos, săltându-şi acum paltonul în spinare, tare aş fi curios să ştiu cum mă chiamă...

Urmăream, dela depărtare de câţiva paşi, această scenă, foarte curios să văd cum se va sfârşi lucrul, însă îngrijat de înfăţişarea direct strâmtorată a lui Missirliu, pus în vădită încurcătură...

Când, deodată îl auzii pe amicul meu exclamând, de astădată uitându-se la mine şi deschizând larg braţele:

— Ia te uită, dragă, ce pretenţie are dumnealui! Eu câte odată uit cum mă chiamă pe mine, şi domnul pretinde să-i spui cum îl chiamă pe dânsul! Ştii că are haz?!

Şi întorcându-se frumos pe călcâie, mă luă la braţ, lăsându-l pe solemnul domn cu gura căscată, în râsetele grupului care se formase împrejurul nostru...

*

Şi, încă una, tot din ale lui Nae Missirliu.

In subsolul clădirii unde este azi instalat Senatul, pe bulevardul Elisabeta, visăvis de Cismigiu, era, — în epoca despre care vorbesc, — café-ul „Astoria", ales ca sediu sau „cartier general", de către reporterii din Capitală.

Intr'o dimineaţă un oarecare să-i zicem Nahmanson, de pe la Botoşani sau Dorohoi, veni la „Astoria", căutându-l pe Missirliu, pe care voia să-l roage să-i facă nu ştiu ce serviciu.

Negăsindu-l, îi lasă la casiereţa cafeului un bilet, cerând să-i comunice la ce oră îl poate găsi în mod sigur.

Nahmanson veni şi după amiază. El nu găsi biletul, pe care Missirliu îl luase mai târziu, dar nu-l găsi nici pe Missirliu care venise şi plecase.

Aşa că provincialul îi scrise alt bilet, iscălind citeţ: Nahmanson, cerând o întâlnire...

Istoria se petrecu la fel a doua şi a treia zi, când Nahmanson iar veni, de câteva ori la „Astoria", iar nu-l găsi pe Missirliu şi iar îi scrise alte câteva bilete, citeţ iscălite: Nahmanson.

Peste trei sau poate chiar patru zile, când Missirliu avea buzunarele pline de bilete de ale lui Nahmanson, dete Dumnezeu că se întâmplă minunea: Nahmanson se găsi faţă'n faţă cu Missirliu.

Provincialul îşi spuse numele...

Missirliu îşi dădu pălăria pe ceafă, încurcat...

— Da-da! zise el... ştiu!... Am vorbit pentru d-ta, şi chestia s'a aprobat... S'a făcut! E'n regulă...

Nahmanson holbă ochii uimit şi făcu un pas înapoi:

— Chestia mè?... S'o aprobat?...

— Am vorbit, dragă, acolo, cu ăia, şi mi-au spus că s'a făcut...

— Scuzaţi, domnule Missirliu, dar nici n'am avut când să vă spun cum îi chestia mè... Că doar acuma vă văd...

— Aşa?... Hei, drăcia dracului, făcu Missirliu, mai mirat decât Nahmanson... Atunci, uite, vino dumneata mâne p'aci şi să vorbim...

Nahmanson a plecat direct acasă, cu primul tren, jurându-se că nu-l mai caută pe Missirliu niciodată...

Ştie ce trebue să facă!

Marele bogătaş Moriţ B..., care avea depuşi toţi banii la banca „Mayer şi Leibu", auzind că temeliile băncei nu prea sunt solide, a dat fuga până acolo spre a-şi retrage depozitele.

Dar vai! el ajunse prea târziu: falimentul fusese declarat cu un pasiv de 30 milioane lei. Inebunit de furie, se năpusti în biroul directorilor, unde găsi pe cei doi societari copleşiţi fiecare în câte un fotoliu.

Lui Moriţ B..., toată chestia cu falimentul îi părea a fi o vulgară escrocherie.

— Hoţilor! Tâlharilor! urlă victima întinzând spre ei pumnii strânşi.

Mayer îşi plecă fruntea fără să scoată o vorbă.

Leibu, dimpotrivă, cercă să găsească scuze, explicaţii zadarnice:

— Nu vă pierdeţi aşa firea, dom'le dragă. Sunt încă tânăr, poate că voi isbuti să vă restitui odată banii...

— Mie să-mi faceţi una ca asta, mie, un client de totdeauna!

— Din păcate, nu sunteţi singurul păgubaş. Ce să zic despre ceilalţi? Despre prietenii mei, de familia mea? Uite, unchiul meu Iosală a pierdut şapte milioane în falimentul ăsta...

— ...Şi nu ţi-a spart capul?

— Nu, răspunse Leibu trist. A fost eri pe aci. Era foarte liniştit. A scos din buzunar un revolver de calibru mare, l-a pus pe un colţ al acestui birou şi mi-a spus:

— „Leibule, cred că ştii ce trebue să faci...".

— Şi ce ai de gând să faci acum? întrebă bogătaşul Moriţ B...

— Să vând revolverul!...

— Ei, doctore, avuseşi noroc cu primul d-tale bolnav?

— Da! Mi-a achitat nota înainte de a muri!...

— Ce vârstă aveţi?

— Treizeci şi cinci... trecuţi.

— Trecuţi? De când?

MICĂ ANTOLOGIE EPIGRAMATICĂ

HENRY BECQUE

Epitaf

In toată viaţa-mi tristă — principiu neclintit —
Nu m'am gândit la mine, — la alţii m'am gândit
Şi sunt dator acuma să spun c'a fost mai bine:
Nu suferi pentru alţii, cât suferi pentru tine.

LEBRUN-ECOUCHARD

Lindei

Cu farduri şi masaje, sexagenara Linda
Incearcă tinereţea cu greu a şi-o menţine;
Vrea să înşele timpul, şi ochii, şi oglinda,
Dar, în realitate, se înşeală doar pe sine.

BOILEAU

Abatelui Cotin, care a scris o satiră, pe care a făcut-o să circule sub semnătura mea.

Mai tare ca duşmanii, cu ale lor cabale,
Cu arme nepermise, perfide, ipocrite,
Cotin găsi mijlocul de a mă compromite
Atribuindu-mi parte din scrierile sale.

JEAN-BAPTISTE ROUSSEAU

La apariţia unui volum de versuri

Posteritatea este-asigurată
Cu versurile scoase'n librărie:
Se vor menţine noui o veşnicie,
Căci nu vor fi citite niciodată.

In româneşte de VIRGILIU SLAVESCU

IN PUSTIU

— Uite un leu cu botniţă!
— Fireşte. Ce? Nu ştii că leul muşcă?

MIZERII

Să fii cel mai gras dintre pasagerii unui vapor rătăcit şi fără provizii.

*

Să semeni ca două picături de apă cu un criminal vestit şi să vezi pe toată lumea întorcând capul după tine pe stradă.

*

Să publici un articol sub pseudonim şi să auzi pe prieteni spumând: — *In viaţa mea n'am citit ceva mai tâmpit decât articolul ăsta!*

*

Să te afli într'un tren care nu mai pleacă şi după ce ţi-ai luat rămas bun, să nu mai ştii ce să spui prietenilor cari îţi zâmbesc de pe peron.

*

Să fii observat în timp ce mănânci, de către cineva care nu mănâncă.

*

Să telefonezi de faţă cu un prieten indiscret, să cauţi să vorbeşti foarte vag şi să vezi că la capătul firului celălalt nu pricepe o iotă.

Cum se scrie

Anunţ care a apărut deunăzi într'o gazetă care se tipăreşte la Cluj:

„De vânzare câine bull-dog, mănâncă orice, se dă în vânt după copii!"

Familiile care au copii şi care vor să rămână cu ei, să se fereească de a cumpăra un asemenea câine!

*

In vitrina unui mare bijutier se găseşte o pancartă pe care scrie:

„Perle garantate imitaţie veritabilă".

Auzi d-ta, imitaţie veritabilă!!!

INAUGURARE PREMATURA

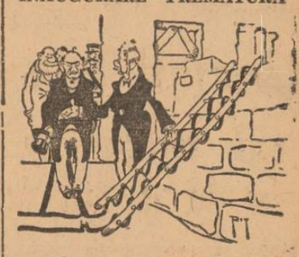

— Scara n'a fost construită încă, domnule ministru!...

— Tăticule, ce înseamnă fatalitate?

— Să traversezi Calea Victoriei de zece ori pe zi timp de zece ani şi să te calce un car cu boi pe şoseaua Bucureşti-Târgovişte.

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX
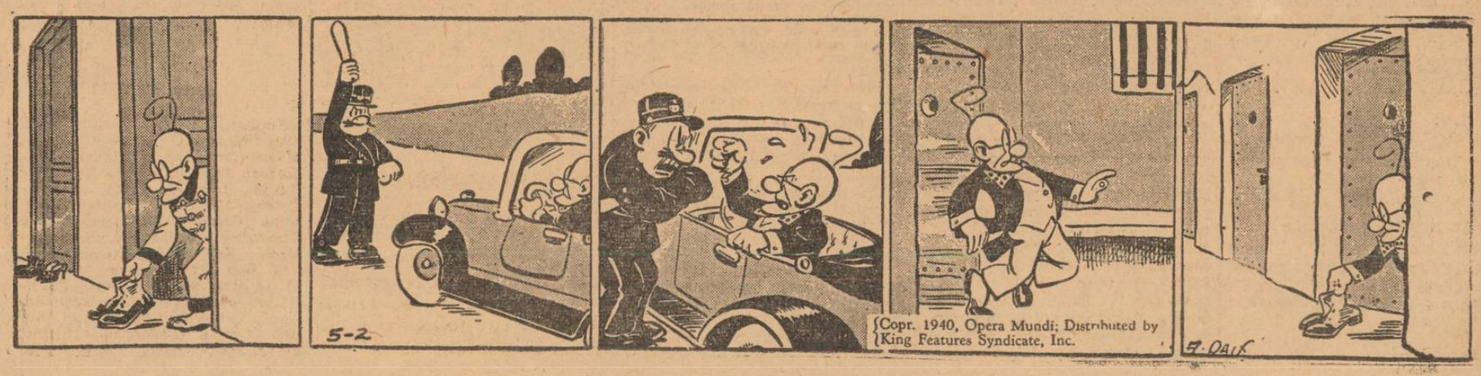
COPYRIGHT: KING FEATURES SINDICATE and „UNIVERSUL"